

Ta hand om Elise

Merilee Booren

Baserad på en sann berättelse

"Jag pratar och jag går med dig och visar att jag älskar dig"

(Barnens sångbok, s. 78).

Daniel stirrade ut genom fönstret. Han såg sina vänner som var på väg till parken med sina basketbollar. Han ville också gå dit.

"Jag kan inte köra dig dit i dag, Daniel", sa mamma.

"Din syster är väldigt förkyld. Och du är inte gammal nog att gå dit ensam. Jag är ledsen."

Daniel grimaserade mot sin syster Elise. Hon satt i sin rullstol med sina leksaker i knät. Hon var fem år men kunde varken gå eller prata än. Elise hostade väldigt. Hon blev ofta sjuk, och hon kunde inte vara ute om det var för varmt eller för kallt. Och hon behövde äta genom en slang i magen.

Daniel älskade sin syster, men ibland var han arg också. Det var svårt att alltid göra det som var bäst för Elise. Han ville bara leka med de andra barnen. Magen knöt sig av ilska.

"Det är inte rättvist!" sa han till mamma. "Allting handlar alltid om Elise!" Han sprang nerför hallen till sitt rum.

Två dagar senare blev Elise' hosta mycket värre, och hon behövde tas till sjukhuset. Daniels morföräldrar kom för att vara hos honom. Mamma och pappa var nästan hela tiden hos Elise under resten av veckan.

Daniels morföräldrar kunde ta honom till de andra barnen så att han kunde leka. Men nu var Daniel orolig för Elise. Han var ledsen för vad han hade sagt till sin mamma den där dagen. Han tyckte inte om att han ibland inte kunde åka och leka på grund av Elise. Men Daniel älskade sättet hon log på när han pratade med henne, och det gjorde honom glad att vara med henne.

Daniel tittade ut genom fönstret och hoppades på att få se mamma och pappa ta med sig Elise hem.

Plötsligt såg Daniel mammas bil köra in på uppfarten. Han sprang ut för att möta henne.

"Mamma, jag är ledsen för vad jag sa om Elise den där dagen när jag blev arg", sa han och kramade henne hårt.

"Det är okej", sa mamma och kramade honom tillbaka. "Jag vet att du älskar henne. Det känns inte rättvist att vi inte alltid kan göra det som vi vill. Ibland är det svårt för alla. Men vi är välsignade som har Elise i vår familj."

Daniel sa: "Jag saknar henne."

"Jag också", sa mamma. "Läkaren sa att hon förmodligen kan komma hem i morgon."

Två veckor senare var både Daniel och Elise i Primär.

NÄR LIVET INTE ÄR RÄTTVIST

Du kanske känner dig arg eller orolig när livet inte känns rättvist. Här är några förslag på vad du kan göra för att hantera sådana känslor.

- Skriv ner eller rita det du känner.
- Gör något som du tycker om, som att gå ut och leka eller lyssna på musik.
- Gör en lista över sådant som går bra.
- Be och tala om för din himmelske Fader hur du känner. Be om hans hjälp att bli gladare.
- Berätta om dina känslor för någon.

"Hitta en partner och forma en cirkel!" sa Primärs president.

Daniel skyndade fram och tog tag i sin systers rullstol.

"Elise är min partner", sa han till läraren. Han rullade fram henne till cirkeln med barn.

Han tittade på Elise. Hon log mot honom, och han log tillbaka.

Daniel var glad att Elise kunde vara hemma igen. Han ville vara en bra bror till henne. ■

Författaren bor i Oregon, USA.